

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

Hội Thứ II

QUYỂN 401

Phẩm 1: DUYÊN KHỞI

Tôi nghe như vậy:

–Một thời, Đức Thế Tôn ở nơi đỉnh núi Thửu phong thuộc thành Vương xá, cùng với đại chúng Bí-sô năm ngàn người đều là bậc A-la-hán đã dứt trừ hết các lậu hoặc, không còn phiền não, được chân tự tại, tâm hoàn toàn giải thoát, tuệ hoàn toàn giải thoát như ngựa hay rồng lớn được thuần thực, việc cần làm đã làm xong, việc cần hoàn thành đã hoàn thành, đã bỏ gánh nặng, đã được tự lợi, hết các kết sử, chánh tri giải thoát, chí tâm tự tại, cứu cánh đệ nhất, chỉ trừ A-nan-đà còn ở địa vị hữu học, đắc quả Dự lưu, trong đó Cụ thọ Thiện Hiện là bậc Thượng thủ. Lại có năm trăm Bí-sô-ni đều đắc quả A-la-hán, trong đó Tôn giả Trì Dự là bậc Thượng thủ. Lại có vô lượng chúng Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca đã được Kiến đế. Lại có vô lượng, vô số chúng Đại Bồ-tát đều được Đà-la-ni và Tam-ma-địa, thường an trú nơi tánh không, hoạt động trong cảnh giới vô tướng, nguyện vô phân biệt, luôn luôn hiển hiện. Đối với các pháp tánh, đầy đủ nhãn bình đẳng, được vô ngại biện tài, thần thông bất thoái, lời nói, việc làm thanh cao, siêng năng, không biếng nhác, truyền bá chánh pháp, không có mong cầu, ứng hợp chân lý, căn cơ, lia các đối gạt, đối với pháp nhãn thâm sâu đạt đến chỗ rốt ráo, trừ các sợ hãi, hàng phục chúng ma, trừ tất cả hoặc, diệt hết nghiệp chướng, đầy đủ trí tuệ biện tài, phương tiện quyền xảo, đã vô số kiếp trang nghiêm bằng đại thế nguyện, trước khi nói biểu lộ nét mặt tươi vui, nụ cười hàm tiếu khen ngợi bằng những lời nói hay đẹp, thông suốt vô cùng, oai đức tôn nghiêm, giữa chúng không sợ, phong thái nhàn nhã, đi đứng oai nghi, giảng chánh pháp thông suốt như nước chảy, trải qua nhiều kiếp không dứt, quán sát các pháp đều như huyễn, như sóng nắng, như cảnh trong mộng, như trăng dưới nước, như tiếng vang, như hoa đốm trên không, như bóng hình trong gương, như thành Càn-thát-bà và các thứ biến hóa đều biết là không thật, chỉ hiện ra giống như có. Tâm không thấp hèn mà thản nhiên, không sợ nên có thể lãnh hội được tất cả pháp môn, hiểu rõ thông suốt tâm, hạnh, chỗ hướng đến của chúng sinh mà cứu vớt họ, thành tựu Nhẫn tối thượng, khéo biết thật tánh, tiếp nhận đại nguyện của vô số chư Phật ở vô biên cõi Phật trong khắp mười phương, thường thiền định chánh niệm tỉnh giác. Vì muốn độ chúng hữu tình nên đã từng phụng sự, khuyến thỉnh chư Phật trụ lâu ở đời, chuyển bánh xe chánh pháp, diệt trừ các phiền não, kiến chấp trói buộc, xuất nhập tự tại trong vô lượng trăm ngàn pháp đẳng trì, dẫn phát vô biên thiện pháp thù thắng. Các Đại Bồ-tát đầy đủ vô lượng công đức như vậy là: Bồ-tát Hiền Hộ, Bồ-tát Bảo Tánh, Bồ-tát Đạo Sư, Bồ-tát Nhân Thọ, Bồ-tát Tinh Thọ, Bồ-tát Thường Thọ, Bồ-tát Đức Tạng, Bồ-tát Thượng Tuệ, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Thắng Tuệ, Bồ-tát Tăng Trưởng Tuệ, Bồ-tát Bất Hư Kiến, Bồ-tát Thiện Phát Thú, Bồ-tát Thiện Dũng Mạnh, Bồ-tát Thường Tinh Tấn, Bồ-tát Thường Gia Hạnh, Bồ-tát Bất Xả Ách. Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Vô Tỷ Tuệ, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Đắc Đại Thế, Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Kim Cang Tuệ,

Bồ-tát Bảo Ấn Thủ, Bồ-tát Thường Cử Thủ, Bồ-tát Từ Thị. Vô lượng trăm ngàn ức triệu Đại Bồ-tát như vậy đều là con của Bạc Pháp Vương, có thể nối ngôi tôn quý mà làm bậc Thượng thủ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn trải tọa cụ, ngồi kiết già trên tòa Sư tử, thân ngay thẳng, an trú chánh niệm, nhập chánh định tối thắng. Các chánh định đều được sinh ra từ trong chánh định này.

Lúc này, với chánh tri, chánh niệm, Đức Thế Tôn an nhiên xuất ra khỏi pháp Đăng trì vương ấy, dùng Thiên nhãn thanh tịnh quán sát hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương, toàn thân rạng rỡ, từ nơi tướng thiên bức luân dưới hai bàn chân phóng ra sáu mươi trăm ngàn vô số ánh sáng. Từ mười ngón chân, hai mu bàn chân, hai gót chân, bốn mắt cá, hai ống chân, hai bắp chân, hai đầu gối, hai đùi vế, hai bắp vế, eo, hông, bụng, lưng, rún, tim, ngực chữ vạn ngay ngực, hai bên vú, hai nách, hai vai, hai bắp tay, hai khuỷu tay, hai cánh tay, hai cổ tay, hai bàn tay, mười ngón tay, ót, cổ họng, má, cằm, hai gò má, đỉnh đầu, trán, hai chân mày, hai mắt, hai tai, hai mũi, miệng, bốn răng cửa, bốn mươi răng, tướng lông giữa đôi chân mày đều phóng ra sáu mươi trăm ngàn ức triệu ánh sáng, mỗi tia sáng này đều chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới, từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Trong đó chúng sinh nào gặp ánh sáng này chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, các lỗ chân lông trên toàn thân của Đức Thế Tôn đều rạng rỡ phóng ra sáu mươi trăm ngàn ức triệu ánh sáng, mỗi tia sáng này đều chiếu khắp thế giới ba lần ngàn, từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương. Trong đó có chúng sinh nào gặp ánh sáng này, chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.

Bấy giờ, Thế Tôn hiện ánh sáng thường có nơi thân chiếu khắp thế giới ba lần ngàn. Từ đó nối tiếp chiếu đến hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương. Trong đó có chúng sinh nào gặp ánh sáng này, chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.

Đức Thế Tôn vui vẻ, mỉm cười, từ trong miệng của Ngài phóng ra tướng lưỡi rộng, dài bao trùm khắp thế giới ba lần ngàn. Lại từ tướng lưỡi phát ra vô lượng trăm ngàn ức triệu ánh sáng nhiều màu sắc. Từ trong mỗi ánh sáng nhiều màu sắc này hiện ra hoa sen báu. Hoa ấy có ngàn cánh đều là màu hoàng kim, được trang nghiêm bằng các châu báu. Ánh sáng hoa sen ấy chiếu khắp thế giới ba lần ngàn, từ đó nối tiếp chiếu khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương. Trong các đài hoa đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già thuyết giảng diệu pháp. Mỗi mỗi pháp âm đều thuyết pháp tương ứng với sáu pháp Ba-la-mật-đa. Hữu tình nào nghe được chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.

Lúc ấy, vẫn ngồi trên tòa, Thế Tôn tự tại vào chánh định sư tử, hiện oai lực thần thông làm cho thế giới ba lần ngàn biến động sáu cách: rung động, rung động mạnh, rung động mạnh đều khắp; vọt lên, vọt lên mạnh, vọt lên mạnh đều khắp; vang động, vang động mạnh, vang động mạnh đều khắp; khua đập, khua đập mạnh, khua đập mạnh đều khắp; găm rống, găm rống lớn, găm rống lớn đều khắp; nổ, nổ lớn, nổ lớn đều khắp. Lại làm cho phía Đông vọt lên, phía Tây chìm xuống, phía Tây vọt lên, phía Đông chìm xuống, phía Nam vọt lên, phía Bắc chìm xuống, phía Bắc vọt lên, phía Nam chìm xuống, ở giữa vọt lên, bốn bên chìm xuống, bốn bên vọt lên, chính giữa chìm xuống, mặt đất mềm mại, trong sạch, chiếu sáng, làm cho chúng sinh được lợi ích, an vui.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, tất cả chúng sinh trong các đường ác, địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ và các đường hiểm ác triển miên khác trong thế giới ba lần ngàn đều được thoát khỏi khổ nạn. Sau khi bỏ thân này, được sinh vào loài người và sinh nơi sáu tầng trời cõi Dục, nhớ đến đời trước nên vui mừng, hôn hờ, đồng đến gặp Phật, tâm thanh tịnh thành kính đảnh lễ dưới chân Phật. Từ đây lần lần đến khắp hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương, nhờ thần lực của Phật, thế giới biến động sáu cách, khi ấy tất cả chúng sinh trong các đường ác ở các thế giới ấy đều thoát khỏi khổ nạn. Sau khi bỏ thân ấy được sinh trong loài người và sinh nơi sáu tầng trời cõi Dục, nhớ đến đời trước của mình nên vui mừng, hôn hờ, từ nơi đó đến gặp Phật và đảnh lễ dưới chân Ngài.

Bấy giờ, chúng sinh trong thế giới ba lần ngàn và hằng hà sa số thế giới khác trong mười phương, người mù thấy được, người điếc nghe được, người câm nói được, người cuồng nhớ nghĩ được, kẻ loạn tâm ổn định được, người nghèo được giàu, người không có áo được áo, người đói được ăn, người khát được uống, người bệnh được trị lành, người xấu được đẹp, người tàn tật được lành lặn, người thiếu các căn được đầy đủ, người mê muội được tỉnh ngộ, người mệt mỏi được khỏe khoắn. Khi đó, các chúng sinh, đối đãi nhau như cha, như mẹ, như anh em, như chị em, như bạn bè, như người thân, xa lìa tà ngữ, tà nghiệp, tà mạng, tu tập chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, xa lìa mười nghiệp đạo ác, tu tập mười nẻo nghiệp thiện, xa lìa tâm tư ác, tu tâm tư thiện, xa lìa điều chẳng phải phạm hạnh, tu chánh phạm hạnh, ưa trong sạch, bỏ ô uế, ưa an tịnh, bỏ huyên náo, thân tâm an nhiên, biểu hiện diệu lạc như người tu hành nhập định thứ ba, ngay trong hiện tại biểu hiện thắng tuệ, đều nghĩ các việc: bố thí, điều phục, an nhẫn, tinh tấn, tịch tĩnh, đế quán, xa lìa buông lung, tu hành phạm hạnh, Từ, Bi, Hỷ, Xả đối với chúng hữu tình, không quấy hại nhau, không gì tốt đẹp bằng!

Bấy giờ, trên tòa Sư tử, Đức Thế Tôn phóng ánh sáng thù thắng, oai đức trang nghiêm, chiếu phủ khắp thế giới ba lần ngàn và hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương; làm cho ánh sáng núi Tô-mê-lô, núi Luân vi,... các cung điện của Trời, Thần, Rồng cho đến trời Tịnh cư đều bị ẩn mất, như ánh sáng trăng tròn mùa thu che ánh sáng của các ngôi sao, như ánh sáng mặt trời mùa hạ làm mất ánh sáng các sắc; như núi chúa Diệu cao bằng bốn loại báu che mất ánh sáng của các núi khác. Phật dùng thần lực hiện sắc thân làm cho tất cả chúng sinh ở thế giới ba lần ngàn đều trông thấy. Lúc ấy, vô lượng, vô số chư Thiên trời Tịnh cư cho đến Thiên chúng Tứ đại vương ở cõi trời Dục giới và tất cả người và phi nhân trong thế giới ba lần ngàn đều thấy Như Lai ngồi trên tòa Sư tử, oai quang rực rỡ như núi vàng lớn thì vui mừng hôn hờ, khen là việc chưa từng có. Đại chúng đều đem các loại tràng hoa, các loại hương bột thơm, đẹp, y phục, anh lạc, tràng phan, lọng, kỹ nhạc, châu báu thượng diệu và vô lượng các loại hoa trời như hoa sen xanh, hoa sen đỏ, hoa sen trắng, hoa sen vàng, hoa sen thơm, hoa sen hồng, hoa cây kim tiền cõi trời, hoa lá thơm và vô lượng các loại hoa mọc dưới nước, trên bờ dâng, rải trên Đức Phật. Do thần lực của Phật, các tràng hoa đó đều xoay tròn trên không, kết thành đài hoa khắp thế giới ba lần ngàn, trên trời rủ xuống các loại hương hoa, cờ phướn, dù lọng, chuông báu, ngọc trang sức, rực rỡ vô cùng đẹp đẽ. Khi ấy, cõi Phật này trang nghiêm, vi diệu giống như thế giới Tây phương Cực lạc. Hào quang của Phật chiếu sáng khắp ba ngàn đại thiên làm cho các vật trên hư không đều có màu hoàng kim, hằng hà sa số thế giới chư Phật trong mười phương đều như vậy.

Nhờ thần lực của Phật, trong các quốc độ khắp thế giới ba lần ngàn này tất cả trời, người đều thấy Phật ngồi ngay trước mặt và cho rằng được Như Lai thuyết pháp riêng

cho mình.

Bấy giờ, vẫn ngồi trên tòa, Thế Tôn vui vẻ, mỉm cười, từ trong miệng Ngài phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp các cõi Phật trong thế giới ba lần ngàn và hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương. Khi ấy, nương theo ánh sáng của Phật, tất cả chúng sinh trong các quốc độ khắp thế giới ba lần ngàn đều thấy tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác với chúng Thanh văn, Bồ-tát vây quanh và tất cả chúng hữu tình, vô tình với nhiều chủng loại sai khác trong hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương.

Khi ấy, nương theo ánh sáng của Phật, tất cả chúng hữu tình ở hằng hà sa số thế giới chư Phật khắp mười phương cũng thấy quốc độ này có Phật Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác với chúng Thanh văn, Bồ-tát vây quanh và tất cả chúng hữu tình, vô tình với nhiều chủng loại khác nhau.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Đông tên là Đa bảo, Đức Phật hiệu là Bảo Tánh đang thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Phổ Quang thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến chỗ Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào mà có điềm này?

Đức Phật Bảo Tánh dạy Bồ-tát Phổ Quang:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Tây, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Bồ-tát. Do thần lực của Phật kia nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Phổ Quang vui mừng, hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Phật Bảo Tánh dạy Bồ-tát Phổ Quang:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Bảo Tánh đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Phổ Quang và dặn rằng:

–Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca và thưa đúng như lời Ta: “Như Lai Bảo Tánh ân cần có lời hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Rồi ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm các Phật sự. Đến thế giới ấy, ông nên an trú vào chánh tri, chớ khởi tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, vì nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật Bảo Tánh dạy, Bồ-tát Phổ Quang nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật rồi cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông, đến cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Phổ Quang bước tới trước Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Đông, có thế giới tận cùng tên là Đa bảo, Đức Phật hiệu là Bảo Tánh, Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể

nhấn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương Đông. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Phổ Quang và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở khen ngợi là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật và Bồ-tát rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Đông khác cũng đều như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Nam tên là Ly nhất thiết ưu, Đức Phật hiệu là Vô Ưu Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Lúc đó có Bồ-tát tên là Ly Ưu, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Phật Vô Ưu Đức bảo Bồ-tát Ly Ưu:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Bắc, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật xưa nên có điềm này.

Nghe nói thế, Bồ-tát Ly Ưu vui mừng hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con muốn đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đảnh lễ, cúng dường Đức Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Lúc đó, Phật Vô Ưu Đức bảo Bồ-tát Ly Ưu:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Vô Ưu Đức đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Ly Ưu và dặn:

–Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Vô Ưu Đức ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhấn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Rồi ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, vì nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật Vô Ưu Đức dạy, Bồ-tát Ly Ưu nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đảnh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật rồi cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Nam, ở cõi Phật nào các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này các vị đảnh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Ly Ưu bước tới trước Đức Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Nam, có thế giới tận cùng tên là Ly nhất thiết ưu, Đức Phật hiệu là Vô Ưu Đức. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhấn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen ấy rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương Nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc quả Vô thượng Bồ-đề. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Ly Ưu và các quyến thuộc đều vui mừng, hớn hở, khen ngợi, cho là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Nam khác cũng vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây tên là Cận tịch tịnh, Đức Phật hiệu là Bảo Diệm đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Hạnh Tuệ, thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Bảo Diệm bảo Bồ-tát Hạnh Tuệ:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Đông, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Do thần lực của Phật ấy nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Hạnh Tuệ vui mừng, hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin qua thế giới Kham nhẫn, chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Khi ấy, Phật Bảo Diệm bảo Bồ-tát Hạnh Tuệ:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Bảo Diệm đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh, được trang trí bằng các thứ báu, trao cho Bồ-tát Hạnh Tuệ và dặn:

–Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Bảo Diệm ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhần được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, vì nguyện lực nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Đức Phật Bảo Diệm, Bồ-tát Hạnh Tuệ nhận hoa, cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải Phật cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đều đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, các vị đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên. Bồ-tát Hạnh Tuệ bước tới trước Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây đi về hằng hà sa số thế giới về phương Tây, có thế giới tận cùng tên là Cận tịch tịnh, Đức Phật hiệu là Bảo Diệm. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thoải, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhần được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen đó rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy, đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Hữu tình nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc quả Vô thượng Bồ-đề. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Hạnh Tuệ và các quyến thuộc vui mừng, hớn hở, khen ngợi cho là việc chưa từng có, đều tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Tây khác đều cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Bắc tên là Tối thắng, Đức Phật hiệu là Thắng Đế đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Thắng Thọ thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng Đức Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Nam, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Thắng Thọ vui mừng hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con muốn đến thế giới Kham nhẫn, chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và các Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Phật Thắng Đế đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Thắng Thọ và dạy:

–Ông hãy đem hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Thắng Đế ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhằn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Rồi ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, vì nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Thắng Thọ nhận hoa cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật và đi nhiễu quanh bên phải rồi cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đều đem theo vô số phẩm vật cúng tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Bắc, ở cõi nào các vị cúng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, không bỏ qua một chỗ nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Thế Tôn, đi nhiễu trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên.

Bồ-tát Thắng Thọ bước tới trước Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Bắc, có thế giới tận cùng tên là Tối thắng, Phật hiệu là Thắng Đế. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhằn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương

Bắc. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen này bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Thắng Thọ và các quyến thuộc vui mừng, hớn hở khen ngợi cho là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Bắc khác đều cũng như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Đông bắc tên là Định trang nghiêm, Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Ly Trần Dũng Mãnh thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Tây nam có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật ấy nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh vui mừng, hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh và dạy:

–Ông đem hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Định Tượng Thắng Đức ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhảnh được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Rồi ông đem hoa sen này dâng Đức Phật ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh bằng, do nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh nhận hoa, cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, nhiễu bên phải rồi cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông bắc, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiễu trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên.

Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh bước tới trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, từ đây đi về hằng hà sa số thế giới về phương Đông bắc, có thế giới tận cùng tên là Định trang nghiêm, Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhảnh được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương

Đông bắc nhờ thần lực của Phật hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được, chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh và các quyến thuộc vui mừng, hớn hởi, khen ngợi cho là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật, Bồ-tát rồi lui ngồi một bên. Các cõi phương Đông bắc khác cũng đều như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Đông nam tên là Diệu giác trang nghiêm vô cùng đẹp đẽ, Đức Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Liên Hoa Thủ thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động, thân tướng Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Tây bắc, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn có Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật ấy nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Liên Hoa Thủ vui mừng, hớn hởi thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và các Bồ-tát, xin Ngài chấp thuận.

Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thủ và dạy:

–Ông hãy đem hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Liên Hoa Thắng Đức ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ông đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát đó có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh bằng, do nhân duyên lớn mà sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ nhận hoa, cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều quanh bên phải và cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Đông nam, ở cõi nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này đại chúng đánh lễ Thế Tôn, đi nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên.

Bồ-tát Liên Hoa Thủ ở trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, từ đây đi về hằng hà sa số thế giới ở phương Đông nam, đến thế giới tận cùng tên là Diệu giác trang nghiêm vô cùng đẹp đẽ, Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương Đông nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen này bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài hoa ấy có vị Hóa Phật ngồi kiết già thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được chắc chắn sẽ được quả vị Giác ngộ cao tột. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ và các quyến thuộc vui mừng, hớn hởi, khen ngợi cho là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui ra ngồi một bên. Các cõi phương Đông nam khác cũng đều như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây nam tên là Ly trần tụ, Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Nhật Quang Minh thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật, thưa:

– Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh:

– Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Đông bắc, đến thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho Bồ-tát. Do thần lực của Phật kia nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Nhật Quang Minh vui mừng, hớn hởi thưa:

– Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.”

Đức Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh:

– Lành thay, lành thay! Tùy theo ý của ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh được trang trí bằng các thứ báu, trao cho Bồ-tát Nhật Quang Minh và dạy:

– Ông hãy đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Rồi ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật ấy mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp. Vì nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Nhật Quang Minh nhận hoa, cùng vô lượng trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều bên phải và cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây nam, ở cõi Phật nào các vị cũng đều cúng dường, cung kính tôn trọng, khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên.

Bồ-tát Nhật Quang Minh bước tới trước Phật thưa:

– Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Tây nam, có thế giới tận cùng tên là Ly trần tụ, Đức Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thư thái, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm

Phật sự.

Khi ấy, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây nam. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Nhật Quang Minh và các quyến thuộc vui mừng, hớn hở cho là việc chưa từng có, tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen Phật và Bồ-tát rồi lui qua ngồi một bên. Các cõi phương Tây nam khác cũng đều như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Tây bắc tên là Chân tự tại, Đức Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Bảo Thắng thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Lúc đó, Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát bảo Thắng:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Đông nam, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Bồ-tát. Do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Bảo Thắng vui mừng, hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát Bảo Thắng:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim có ngàn cánh được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Bảo Thắng và dạy:

–Ông hãy đem hoa này đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Nhất Bảo Cái Thắng ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh bằng. Vì nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Bảo Thắng nhận hoa, cùng với vô lượng trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều bên phải và cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật ở phương Tây bắc, ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui đứng một bên.

Bồ-tát Bảo Thắng bước tới trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Tây bắc, có thế giới tận cùng tên là Chân tự tại, Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng có lời hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài bảo chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương Tây bắc. Nhờ thần lực của Phật, hoa sen này bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được chắc chắn sẽ cứng đờ quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc này, Bồ-tát Bảo Thắng và các quyến thuộc vui mừng, hớn hở cho là việc chưa từng có và tùy theo căn lành mà cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật và Bồ-tát rồi lui một bên. Các cõi phương Tây bắc khác cũng đều như vậy.

Bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Dưới tên là Liên hoa, Phật hiệu là Liên Hoa Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Liên Hoa Thắng thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng của Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Trên có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật nên có điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Liên Hoa Thắng vui mừng, hớn hở thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và chúng Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý của ông.

Nói xong, Thế Tôn liền đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh, được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thắng và dạy:

–Ông hãy đem hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Liên Hoa Đức ân cần hỏi thăm Ngài có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ông hãy đem hoa sen này dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường đại chúng và cõi Phật kia mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, do nhân duyên lớn nên sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng nhận hoa sen, cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều bên phải và cung kính từ biệt.

Khi đi, mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật phương Dưới ở cõi Phật nào, các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi lui qua một bên.

Bồ-tát Liên Hoa Thắng đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới ở phương Dưới, ở thế giới tận cùng tên là Liên hoa, Phật hiệu là Liên Hoa Đức. Đức Phật ấy ân cần hỏi thăm Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài dạy chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim này dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen, rồi rải lại thế giới chư Phật ở phương

Dưới. Nhờ thần lực của Phật các hoa sen này bay đến khắp các cõi Phật. Trong mỗi đài hoa ấy có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Thấy sự việc như vậy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng và các quyến thuộc vui mừng, hớn hởi, khen ngợi cho là việc chưa từng có, tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật và Bồ-tát rồi lui qua ngồi một bên. Các cõi phương Dưới khác cũng đều như vậy.

Lúc bấy giờ, ở thế giới tận cùng của hằng hà sa số thế giới về phương Trên tên là Hoan hỷ, Phật hiệu là Hỷ Đức đang thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Trong hội đó có Bồ-tát tên là Hỷ Thọ thấy ánh sáng lớn, đại địa biến động và thân tướng Phật, trong lòng phân vân nên đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên nào có điềm này?

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ:

–Cách đây hằng hà sa số thế giới ở phương Dưới có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni sắp thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát, do thần lực của Phật kia nên hiện ra điềm này.

Nghe rồi, Bồ-tát Hỷ Thọ vui mừng hớn hởi thưa:

–Bạch Thế Tôn, nay con xin đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, đánh lễ, cúng dường Phật Thích-ca Mâu-ni và các Bồ-tát. Xin Ngài chấp thuận.

Khi ấy, Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ:

–Lành thay, lành thay! Tùy theo ý của ông.

Nói xong, Thế Tôn đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim, có ngàn cánh được trang trí bằng các châu báu trao cho Bồ-tát Hỷ Thọ và dạy:

–Ông hãy đem hoa sen này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni và thưa đúng như lời Ta: “Phật Hỷ Đức có lời thăm hỏi Ngài có được ít bệnh, ít não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không?” Ông hãy đem hoa sen này đến dâng Thế Tôn ấy để làm Phật sự. Đến thế giới đó, ông nên an trú chánh tri, chớ có tâm khinh mạn, xem thường cõi Phật ấy và đại chúng mà tự mình bị tổn đức. Vì sao? Vì các Bồ-tát ấy có oai đức và chí nguyện đại Bi khó ai sánh kịp, do nguyện lực mà sinh vào cõi ấy.

Vâng lời Phật dạy, Bồ-tát Hỷ Thọ nhận hoa, cùng với vô số trăm ngàn ức triệu Bồ-tát và vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ đánh lễ Phật, đi nhiều bên phải và cung kính từ biệt.

Khi đi mỗi vị đem theo vô số phẩm vật tốt đẹp cúng dường, trải qua các thế giới chư Phật phương Trên, ở cõi Phật nào các vị cũng đều cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi, không bỏ qua một cõi nào. Khi đến cõi Phật này, đại chúng đánh lễ Phật, nhiều trăm ngàn vòng rồi đứng qua một bên.

Bồ-tát Hỷ Thọ đến trước Phật thưa:

–Bạch Thế Tôn, cách đây hằng hà sa số thế giới về phương Trên, ở thế giới tận cùng tên là Hoan hỷ, Phật hiệu là Hỷ Đức. Đức Phật ấy ân cần thăm hỏi Thế Tôn có được ít bệnh, ít khổ não, đi đứng thơi thới, khí lực điều hòa, an vui không? Việc đời có thể nhẫn được không? Chúng sinh có dễ độ không? Ngài dạy chúng con đem ngàn cành hoa sen màu hoàng kim dâng Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa sen này, rồi rải lại thế giới chư Phật phương Trên. Nhờ thần lực của Phật, các hoa sen ấy bay đến khắp các cõi Phật. Trong các đài

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoa ấy đều có vị Hóa Phật ngồi kiết già, thuyết Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Chúng sinh nào nghe được chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Thấy sự việc này, Bồ-tát Hỷ Thọ và các quyến thuộc đều vui mừng, hôn hử khen ngợi cho là việc chưa từng có, tùy theo căn lành cúng dường nhiều hay ít. Các vị cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi Phật và Bồ-tát rồi lui qua ngồi một bên. Các cõi phương Trên khác cũng đều như vậy.

Lúc bấy giờ, khắp thế giới ba lần ngàn Kham nhẫn đầy châu báu, các loại hương hoa thơm đẹp rải khắp mặt đất, tràng phan, bảo cái giăng hàng khắp nơi, cây hoa, cây trái, cây hương thơm, cây vòng hoa, cây y phục, cây châu báu, các cây trang sức trang trí khắp nơi, vô cùng xinh đẹp như ở thế giới của Như Lai Liên Hoa, cõi tịnh độ của Như Lai Phổ Hoa, chỗ cư trú của Đồng tử Mạn-thù-thất-lợi, Bồ-tát Thiện Trụ Tuệ và vô lượng các Đại Bồ-tát có oai đức lớn khác.

